

– ikke i første omgang med aftalen fra 1998, men gerne senere. Men da blev man holdt ude af Venstre og De Konservative, som ikke ønskede at få SF med. Nu har man lige pludselig opfundet en ny model for at få Dansk Folkeparti med, og det må så være. Men hvis det var sådan, at SF havde været med, kunne SF selvfølgelig også have været med til at trække resultatet i den rigtige retning, og jeg vil gerne beklage, at SF ikke har været med.

Men kan vi ikke lige få SF's svar på, om ikke det altid skal kunne svare sig at arbejde, om ikke det altid skal kunne svare sig at forsikre sig og organisere sig og være en del af det kollektive system i samfundet. Og hvor mange henvendelser har hr. Ole Sohn i øvrigt fået om, at der er nogle arbejdsløse, der har fået for lidt aktivering? Det kunne da være ret interessant at vide.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Må jeg være så fri at påpege, at i den forligstekst, som hr. Ole Sohn netop har stået og harceleret over og brokket sig over, fordi den ledige ikke er i besiddelse af nogen som helst form for rettigheder i forbindelse med dårlige aktiveringstilbud, er det faktisk omtalt under punkt 5, at andre aktører skal inddrages i beskæftigelseseffekten. Der står ved fjerde bullet, at den ledige har ret til at klage over handlingsplanen og tilbudene, uanset om der er tale om offentlige eller private aktører.

Der står også i den næste bullet, at når der er flere aktører, hvad enten de er offentlige eller private, som med samme effektivitet kan forventes at bringe den ledige i beskæftigelse, skal den ledige selv have mulighed for at vælge. Det er faktisk rettigheder, som den ledige får, og især for det sidste punkts vedkommende er det rettigheder, som den ledige ikke har haft tidligere. Det er en markant forbedring, og det vil jeg gerne have at hr. Ole Sohn anerkender.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

To ting. For det første: Er hr. Ole Sohn ikke enig i, at når vi ser på det, der er effektivt for at få folk i arbejde – og jeg håber, vi er enige om, at det er dét, det handler om for de ledige – er det først privat jobtræning, så offentlig jobtræning og så uddannelsesaktivering. Det rangerer altså væsentlig længere nede på listen.

Så må det åbenbart også være forbigået hr. Ole Sohns opmærksomhed, hvad forslaget, vi

behandler her, indeholder. Hr. Ole Sohn mente, at vi ville komme meget længere, hvis der på afkrydsningsskemaet skulle krydses af af sagsbehandleren, at »jeg tror, at dette her det fører til almindeligt arbejde«. Men i forslaget her så går vi jo et milelangt skridt længere, netop fordi vi også lægger op til, at det ikke er nok med, at de skal tro på det. Næh, deres aflønning afhænger af, om det giver et resultat, og det er da noget, der vil noget.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Bjarne Laustsen, at hvis Socialdemokratiet ikke havde fulgt den taktik under forhandlingerne, at man insisterede på, at forhandlingerne skulle foregå i den gamle forligskreds – givetvis ikke for at holde SF ude, men for at holde Dansk Folkeparti ude – men i stedet havde sagt: Vi tager de åbne forhandlinger – ja, så havde Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og SF siddet ved siden af hinanden, og hvis vi alle tre havde haft den samme opfattelse, som vi har haft før, havde der været tre partier, der udgjorde et flertal, og som kunne have sagt: Der skal ikke skæres i de sociale ydelser. Men Socialdemokratiet valgte en anden taktik, som splittede den front, og dermed har vi fået dårligere ydelser, så det beklager jeg.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige, at det er rigtigt, at der i aftaleteksten står, at der er flere muligheder for de arbejdsløse. Men min pointe er, at en mulighed skal være en rettighed, og det vil jeg gerne kæde sammen med det sidste, hr. Jens Vibjerg sagde, nemlig at den private jobtræning er nummer ét foran den offentlige. Det er jeg fuldstændig enig i, for det er via den private jobtræning, man sikrer varig beskæftigelse. Det kan man ikke i den offentlige jobtræning, og så længe man ikke har mulighed for at sige, at man ikke vil i offentlig jobtræning, fordi det intet perspektiv har, løser vi derfor ikke problemet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Ole Sohn var inde på en statistik. Jeg ved ikke, hvor hr. Ole Sohn har den statistik fra, men det kunne jo være meget interessant at høre.

Med den forbedrede beskæftigelse og med de mange jobordninger, der er, kan man så sige, at det er et 70/30 pct.s forhold? Det gjorde hr. Ole Sohn, men det var ikke så meget det, jeg vil ind på.